

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Плевен, 31.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря ПОЛЯ Б. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20214430106486 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Пред РС Плевен е постъпила искова молба от СТ. КР. Ч. против „ДЗИ-
Общо застраховане“ ЕАД-София. В молбата си ищцата твърди, че на
29.06.2020г. около 14:00 часа в *** като водач на лек автомобил марка ***
нарушил правилата за движение по пътищата, както следва:

1. чл.5, ал.1 т.1 от ЗДвП - „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди.”;
2. чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП - „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства.”;
3. чл.20, ал.1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.”;
4. чл.20, ал.2 от ЗДвП - „Водачите на пътни превозни средства са длъжни

при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и

интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“;

5. чл.119, ал.1 от ЗДвП - „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.“, и с деянието си по непредпазливост причинил на правомерно движещата се, стъпила на пешеходната пътека, СТ. КР. Ч. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване костите на дясната подколеница, довело до трайно /за месеци/ затрудняване на движението на долния десен крайник, както и множество леки телесни повреди, подробно описани по-долу в настоящата искова молба.Посочва се, че непосредствено след настъпване на ПТП е прегледана в спешен ортопедичен кабинет - Плевен, където постъпила без спомен за случилото се. Незабавно били проведени различни прегледи и изследвания, след което е установено счупване костите на дясната подколеница - фрактура крурис декстра; ОМ рефрактура крурис декстра. Поставена била гипсова имобилизация от върха на пръстите до колянната става. Вследствие на това, ищцата ограничила социалните си контакти, тъй като не можела да излиза от жилището си, била поставена в невъзможност да се обслужва сама и да извършва обикновени ежедневни дейности. Търпяла е изключителни болки и страдания, довели и до безсъние. Във връзка с оплакванията си, е провела лечение при специалист - ортопед-травматолог в продължение на месеци. От издадената ѝ медицинска документация е видно, че С.Ч. е била на инвалидна количка за период от около три месеца.За установяване на тези факти, прилага като доказателства: Заверено копие на Амбулаторен лист №000750 от 02.07.2020г.; Амбулаторен лист №000769 от 07.07.2020г. и Амбулаторен лист №001037 от 01.09.2020г.

Твърди се, че към датата на настъпване на ПТП виновният водач, управлявал лек автомобил марка *** е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в "ДЗИ - ОБЩО

ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД с полица №BG/06/120000047507, валидна до 04.01.2021г. В тази връзка пострадалата е подала до ответното дружество писмена застрахователна претенция с правно основание чл.380 от КЗ за заплащане на претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие от настъпилото ПТП в размер на 55 000лв. /петдесет и пет хиляди лева/.За установяване на тези факти, прилага като доказателства: Заверено копие на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег.№316000-25502/13.07.2020г: Застрахователна претенция с вх. №94- П-9/19.01.2021г.

Твърди се, че първоначално с писмо изх.№ 0-92-1414/28.01.2021г. на ищцата е отказано изплащането на обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие от процесното ПТП. Впоследствие след представяне на допълнителни документи, доказващи безспорно причинно-следствената връзка между настъпилите й увреждания и ПТП, пълномощникът е бил уведомен по телефона през месец март, че й е определено обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 22 000лв. /двадесет и две хиляди лева/. Твърди се, че е подадена възражение за несправедливост на така определеното обезщетение, като е подадена молба до ответното дружество за преразглеждане на преписката. Въпреки това на 16.04.2021г. на С.Ч. е изплатено така определеното обезщетение в размер на 22 000лв.За установяване на тези факти, прилага като доказателства: Заверено копие на писмо .№ 0-92-1414/28.01.2021г.: Заверено копие от кореспонденция със застрахователя по e-mail; Писмо изх.№ 0-92- 5216/16.04.2021г.; Платежно нареждане от 16.04.2021г. за сумата от 22 000лв.;

Твърди се, че въпреки определената временна неработоспособност за периода 06.07.2020г. - 01.01.2020г. към месец април 2021г. здравословното й състояние не се е подобрило, дори напротив. Поради тази причина С.Ч. потърсила отново лекарска помощ. При поредния преглед от специалист - ортопед-травматолог се установява, че се наблюдават все още болка и ограничени движения в колянна и глезена става с оток на крайника. Налице е необходимост от продължаване на лечението - физиотерапия и балнеолечение. Освен това е налице необходимост и от смяна на колянната става, поради настъпила гонартроза, вследствие от травмата, причинена й от процесното ПТП. Ищцата е била прегледана и от специалист - физиотерапевт, от който преглед се установява хипотрофия и хипотония на бедрена

мускулатура, оток, спонтанна болезненост на колянната става и анталгична походка. За установяване на тези факти. прилага като доказателства: Заверено копие на Амбулаторен лист №000031 от 22.04.2021г.; Заверено копие на Амбулаторен лист №001019 от 22.04.2021г. В тази връзка с молба вх.№54-П-145/20.07.2021г. ищцата е изпратила отново молба до ответното дружество за преразглеждане на преписката. С писмо изх.№ 0-92-9657/29.07.2021г. С.Ч. е уведомена, че ѝ е определено и съответно изплатено допълнително обезщетение в размер на 5 000лв. /пет хиляди лева/ за претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие от процесното ПТП. За установяване на тези факти, прилага като доказателства: Заверено копие на молба вх.№54-П-145/20.07.2021г.; Писмо изх.№ 0-92-9657/29.07.2021г.: Платежно нареждане от 28.07.2021г. за сумата от 5 000лв.;

Счита, че така определеният размер на обезщетението за претърпени неимуществени вреди от общо 27 000 /двадесет и седем хиляди / лева не съответства на принципа за справедливост, визиран в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и не репарира в пълен обем причинените на доверителката ми, вследствие на претърпяното от нея ПТП, многобройни телесни увреждания, нетърпимите болки и страдания, които понася , понася и към настоящия момент. Причината за това е и предходна фрактура на същото място, във връзка с която през 2007г. е проведено оперативно лечение и кръвно наместване с метално свързване на фрагментите. Освен това се твърди, че ищцата е изживяла силен стрес, както от самия удар, така и от получените травматични увреждания и проведените лечения. Както бе посочено и по-горе за един значителен период от време С.Ч. е ограничила социалните си контакти, тъй като не е можела да излиза и е била поставена в невъзможност да се обслужва сама и да извършва обикновени ежедневни дейности.

Посочва се, че с влязла в законна сила Присъда №15 от 22.04.2021г., постановена по НОХД №595/2021г. по описа на Районен съд - Плевен, подсъдимият *** е признат за ВИНОВЕН за извършеното от него престъпление по чл.343, ал.3, б. "а", във вр. с ал.1, б. "б", във вр. с чл.342, ал.1, във вр. с чл.129, ал.2 от НК. във вр. с чл.5, ал.1, т.1, чл.5. ал.2. т.1. чл.20. ал.1. чл.20, ал.2 и чл.119. ал.1 от ЗДвП, и ОСЪДЕН на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ 3 /ТРИ/ МЕСЕЦА, изтърпяването на което на основание чл.66, ал.1 от НК Е ОТЛОЖЕНО с изпитателен срок от ТРИ

ГОДИНИ.Твърди се, че независимо, че с така постановената присъда *** е осъден единствено за причинената средна телесна повреда, на С.Ч. са били причинени и други телесни повреди, посочени в настоящата искова молба и за които също се търси обезвреда, поради което се дължи обезщетение и за претърпените от тях болки и страдания. С това не се нарушава разпоредбата на чл. 300 ГПК, тъй като тя не изключва установяването и на други увреждания извън посочените в цитирания присъда, за които извършилият престъпното деяние субект е подведен под наказателна отговорност /Определение № 1062 от 30.09.2011 г. на ВКС по гр. д. № 529/2011 г., III г. о., ГК, Определение № 1563 от 13.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1624/2011 г., IV г. о., ГК/. Това е така, защото за целите на наказателното преследване по-лекият резултат се поглъща от по-тежкия - налице е едно престъпление, което следва да се квалифицира с оглед на най-тежкия резултат, но наличието на няколко еднакви или различни по характер увреждания е от значение при преценка размера на обезщетението, въпреки че не влияе за квалификацията на деянието.

Във връзка с изложеното, моли съда да се произнесе с решение , с което да ДА ОСЪДИ "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕЖ: ***, със седалище и адрес на управление: *** ДА ЗАПЛАТИ НА СТ. КР. Ч., ЕГН:***** сумата от 23 000лв. /двадесет и три хиляди лева/, представляваща допълнително застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие от ПТП, настъпило на 29.06.2020г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане.Претендират се разноси.

Ответникът е депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, като оспорва иска по основание и размер.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и взе предвид доводите на ищеца, намира за установено следното:

Между страните не е налице спор относно факта на съществуването към датата на събитието на валидно застрахователно правоотношение по риск „Гражданска отговорност” с ответното дружество относно описания в исковата молба лек автомобил, управляван при ПТП -лек автомобил марка *** , полица №BG/06/120000047507, валидна до 04.01.2021г. Не е спроно, че с влязла в законна сила Присъда №15 от 22.04.2021г., постановена по НОХД

№595/2021г. по описа на Районен съд - Плевен, подсъдимият *** е признат за ВИНОВЕН за извършеното от него престъпление по чл.343, ал.3, б.„а“, във вр. с ал.1, б.„б“, във вр. с чл.342, ал.1, във вр. с чл.129, ал.2 от НК. във вр. с чл.5, ал.1, т.1, чл.5. ал.2. т.1. чл.20. ал.1. чл.20, ал.2 и чл.119. ал.1 от ЗДвП, и ОСЪДЕН на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ 3 /ТРИ/ МЕСЕЦА, изтърпяването на което на основание чл.66, ал.1 от НК Е ОТЛОЖЕНО с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

Не се спори, че в тази връзка пострадалата е подала до ответното дружество писмена застрахователна претенция с правно основание чл.380 от КЗ за заплащане на претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие от настъпилото ПТП в размер на 55 000лв. /петдесет и пет хиляди лева/. Първоначално с писмо изх.№ 0-92-1414/28.01.2021г. на ищцата е отказано изплащането на обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие от процесното ПТП. Впоследствие след представяне на допълнителни документи, доказващи безспорно причинно-следствената връзка между настъпилите й увреждания и ПТП, пълномощникът е бил уведомен по телефона през месец март, че й е определено обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 22 000лв. /двадесет и две хиляди лева/. Твърди се, че е подадено възражение за несправедливост на така определеното обезщетение, като е подадена молба до ответното дружество за преразглеждане на преписката. Въпреки това на 16.04.2021г. на С.Ч. е изплатено така определеното обезщетение в размер на 22 000лв.

Въз основа на изложеното, съдът приема, следното:

Съдът приема, че искът е допустим, т.к. ищецът е изпълнил задължението по чл.498, ал.1 от КЗ, като ищецът не е бил съгласен с размера на определеното за плащане обезщетение.Правната квалификация на предявеният иск е по чл.432, ал.1 от КЗ.

В настоящото производство се претендира обезщетение за вреди от ПТП, настъпило на 29.06.2020г., поради което приложим е КЗ в сила от 01.01.2016 г. Със същия е предвидена специална допълнителна предпоставка за допустимост на прекия иск по чл.432 от КЗ на пострадалия срещу застрахователя по ГО на виновния водач на МПС: предварително сезиране на застрахователя по чл.380 от КЗ и изтичането на тримесечен срок от сезирането за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и

застрахователя по повод заплащане на застрахователно обезщетение - чл.480, ал.3 от КЗ , във вр. с чл.496 от КЗ, във вр. с чл.380 от КЗ. Установи се от приложената застрахователна преписка, че в случая застрахователят е бил сезиран по чл.380 от КЗ , като извънсъдебно споразумение не е било постигнато и е предявена исковата претенция.

Поради това следва да се приеме, че е налице специалната процесуална предпоставка за допустимост на предявения иск, което не е спорно. Съгласно разпоредбата на чл.429, ал.1, т.1 от КЗ, с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ предоставя право на увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен по чл.45 от ЗЗД, да претендира заплащане на дължимото обезщетение пряко от застрахователя на делинквента.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 от КЗ, следва да е налице валиден застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между собственика на управлявания от делинквента автомобил и застрахователя, както и предпоставките на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи отговорността на прекия причинител на вредите спрямо увредения. Застрахователят дължи обезщетение за вредите дотолкова, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице, т.е. отговорността му е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител.

СПОРЕН по делото е въпросът относно вида на настъпилите вреди, причинно- следствената връзка между ПТП и настъпването на същите, размера на обезщетението.

От назначената СМЕ, като ВЛ е изготвило заключение по представени материали, се установява, че на ищцата ,която е била на 70 години, след ПТП е получила счупване на двете кости на подбедрицата/голям и малък пищял/ на десния крак., лечението е било консервативно, с гипсова имобилизация за 60 дни, до месец септември 2020г. се е придвижвала с инвалидна количка.Посочва се, че липсва документация за физиотерапия и

рехабилитация след сваляне на гипса, каквото лечение се препоръчва при подобни случаи, особено по- комплицирани ,както е в настоящия случай.Установено е причинно-следствена връзка между ПТП и второто счупване на подбедрицата/ данни има за 2007г за предходно счупване/.Посочва се, че наличието на зараснало предходно счупване и метален ортоподичен имлант, възрастта на ищцата има значение за второто счупване и и в значителна степен удължава нормалния оздравителен процес, който при здрави млади хора е до три месеца. ВЛ посочва ,че при проверка на медицинската документация , издавана от различни медицински лица има наличие на разминаване относно походка, хипертрофия, отток- което е описано подробно в последните болнични листове.Посочено е, че гонартрозата може да се изостри от травмата и лечението, но не е единствена причина за появата ѝ.посочено е, че не може да се прогнозира ефекта от смяна на дясната колянна става с изкуствено, тъй като се касае за тежка ортопедична операция.Изложено е мнение, че ищцата е търпяла болки и страдания , като тяхната интензивност първите 2-3 месеца е била силна.От рентгеновите снимки-4-5 месец, е установено, че зарастването на счупените кости е приключило напълно, като може да продължи да чувства болки , но травмата не е единствената причина, а наслагването на много фактори.Посочено е, че при повторното счупване ищцата не може да бъде оперирана, тъй като локализацията е до първото счупване през 2007г. и има неотстранен метален имплант и правилно е бил сложен гипс. Започнато е физиотерапия през април 2021г.

Съгласно правилото на чл.52 от ЗЗД обезщетението за претърпените неимуществени вреди се определят от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно. Свързано е с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива са обстоятелствата при деликта, естеството на увреждането, естеството и интензивността на претърпените болки и страдания, тяхната продължителност и последици и пр.

В конкретния случай съдът е взел предвид, че се касае за жена на 70 години, че е имал предходно счупване, което влияе на начина на лечение и продължително зарастване и заздравяване, което е по – продължително от

нормалното, че е определена временна нетрудоспособност за периода 06.07.2020г.-01.01.2021г., като през първите три месеца е била на инвалидна количка, че травмата е изострила предхождащи артрозни изменения на ставите, че има болки и отток и през април 2021г., което е отразено в амбулаторен лист №31/22.04.2021г., че се налага и смяна на колянна става, което е скъпо лечение и тежка операция. Съдът отчита и психичното състояние на жената, което е обострено, предвид възрастта и продължителното обездвижване.

При съобразяване на горните обстоятелства, както и социално-икономическата конюнктура към датата на деликта и обществените представи за справедливост, факта, че се касае за възрастен човек, при който травмите отшумяват много по-бавно- физически и психически, лечението не е завършено и към настоящия момент, а и предвид възрастта, се забелязва и влошаване на други заболявания, съдът приема, че в случая следва да се осъди ответника да заплати претендираната сума от 23000лв. или общо с изплатеното съдът определя 50000лв., които са за обезщетение на вредите към настоящия момент. Съдът приема, че не е установено съпричиняване и е отказал назначаване на САЕ, тъй като всички тези въпроси, поставени на САЕ, са обсъдени в наказателното производство, като изрично е отчетена и скорост, отстояние, опасната зона и едва ли не е трябвало да подтичва молителката/според заключението на ВЛ по наказателното дело/, за да избегне удара и то на пешеходна пътека.

При този изход на процеса и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК вр. с чл.69, ал.1 т.1 и т.7 от ГПК, ответникът следва да заплати д.т. върху уважения иск 920лв. и разходи за ВЛ 120лв., по сметка на ПлРС. Следва да се присъди и в полза на адв. П., сумата адвокатско възнаграждение-1220лв., съгласно наредба №1/2004г.-чл., ал.2 т.4.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.432, ал.1 от КЗ, "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *** ДА ЗАПЛАТИ НА СТ. КР. Ч., ЕГН:***** сумата от 23 000лв. /двадесет и три хиляди лева/, представляваща допълнително застрахователно

обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие от ПТП, настъпило на 29.06.2020г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.38 от Закона за адвокатурата, "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *** , ДА ЗАПЛАТИ на адв.П.Л. П., АК-Плевен, л.№1200027958, като процесуален представител на СТ. КР. Ч., ЕГН:*****, сумата 1220лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК"ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: ***, ДА ЗАПЛАТИ по сметка ПлРС д.т. в размер на 920лв. и разходи за ВЛ – 120лв.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____